

Una nit plena d'emocions a la Porta Ferrada

Jarabe de Palo va convertir l'Espai Port en una festa gràcies als seus èxits més reconeixibles · Pau Donés va viure tres anys a Sant Feliu



Pau Donés durant l'actuació a Porta Ferrada.

Ja fa vint anys que un anunci publicitari va posar de moda La Flaca i de retruc Jarabe de Palo, formació catalana liderada per Pau Donés. Per celebrar això i molt més –la vida, per exemple–, els Jarabe de Palo es troben immersos en la gira «20 años», que dissabte va passar pel festival de la Porta Ferrada, a Sant Feliu de Guíxols. Una parada molt especial per a Donés, que de ben jove va viure en aquest municipi durant tres anys i on encara conserva alguns lligams. Sense anar més lluny, amb el grup Quercus, amb qui compartien cartell i del qual forma part el director artístic de Porta Ferrada, Albert Mallol.

I l'Espai Port de Sant Feliu es va convertir en una festa. És cert que La Flaca ha estat i és el buc insígnia de Jarabe de Palo, però les seves melodies senzilles i enganxoses han anat conreant al llarg dels anys una legió gens menyspreable de seguidors. Molts d'ells, desitjosos de gaudir de la música de Donés però també d'acompanyar-lo en la seva valenta batalla contra el càncer, van entregar-se a un concert que va ser tot un homenatge a la història del grup, als seus seguidors més fidels, i que no es va deixar cap gran èxit a la butxaca. Dependé, Pura Sangre, Dos días en la vida, El Lado Oscuro, Bonito...

Donés i companyia ho van donar tot sobre l'escenari, i el públic els va correspondre cantant a cor, ballant i amb llargs aplaudiments. Donés, a més, no va deixar de recordar anècdotes sobre els anys viscuts a Sant Feliu de Guíxols: des de les classes de guitarra clàssica a l'Escola de Música (quan ell, sense dubte, hagués preferit l'elèctrica) fins a les sortides nocturnes a Platja d'Aro, on es trobaven amb els «pjos» de Palamós. I no va dubtar a dedicar el seu gran èxit, La Flaca, als Quercus, que tocarien tot seguit.

Semblava que el concert s'havia d'acabar amb La Flaca, però encara faltaven els bisos. «No sé per què ens fan fer això de sortir i tornar a entrar, perquè si fos per nosaltres, no plegariem mai», va afirmar Donés, que això sí, va dir en broma que ho feien «perquè ho fan els Quercus i els Stones». I es van acomiadar amb Duerme conmigo i, sobretot, Grita, que es va convertir en tot un himne que el públic va corejar a ple pulmó i amb tota la graderia dempeus. «Hem de tornar-nos a veure algun dia a Sant Feliu de Guíxols. No sé quan, però ens hem de tornar a veure», va prometre Donés a una concurrència a qui feien mal les mans de tant aplaudir.

I després de Jarabe de Palo, van pujar a l'escenari els Quercus. La formació ganxona formada durant la dècada dels 90 va repassar alguns dels seus temes més emblemàtics, com El Nano, Xarop o L'última Havanera, entre altres. El colofó perfecte per a una nit carregada d'emocions.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2017/08/07/nit-plena-democions-porta-ferrada/860743.html?utm_source=rss